

Svar på en inbjudning att såsom vittne närvara vid en döelseakt till en familjefader, bekymrad för sina barns frälsning

Dyre, innerligt älskade broder! Herren styrke och välsigne dig med en uppfriskande julfröjd, ja, välsigne han allt ditt hus och allt Guds Israel! Så innerligt jag deltagit i din ställning såsom fader och husfader, sedan du givit mig några blickar in i din familj och ditt hjärta i avseende på denna, så kärt var mig ock, att du ihågkommit mig vid detta tillfälle. Jag känner mig ännu mera berättigad och kallad att tänka på dig och de dina, ja, såsom jag sagt, deltaga, och särskilt med hänsyn till den lille nykomne.

Må vi i förtröstansfull bön lägga honom (och alla våra kära) på den gode herdens omsorg, som lovat bära lammen uti sin famn och dessutom hör sina barns böner i vida ringare frågor. Även jag, må du tro, har ofta mina bittra bekymmer, då jag tänker på mina barn.

Men ett tröstar mig ofta: Guds stora, eviga kärleksnit, varmed han själv söker bortlupna får och lovat aldrig förgäta sina barns tårar och böner. Jag tänker, att han skall i sin tid använda alldeles synnerlig nåd och makt på sådana, som varit föremål för så trängande förböner, som den faders och moders måste vara, vilka i Andens ljus skåda livet, farorna, vikten av en själ m.m. Ambrosius menade ju också, då han sade till den gråtande Monika: »Skulle en så många tårars son gå förlorad?» Märkligt är ock sammanhanget i Matt. 18:6-7, 10-14. Men nog. Herren Gud välsigne dig, din lille son och oss alla!

C-O Rosenius 1864

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com